

Երես. չ. Ս. — Գիրեզմանը.	241
Ալիքան. չ. Հ. Մ. — Աղջակոյս և Արեւելք լու-	
ասորովթամ չայց	246
Սուրեն. չ. Ս. — Համբէս մատինագրական	250
Երես. չ. Ս. — Համբէս մատինագրական	255
Նոյնիհուն. չ. Մ. Վ. — Ժամակակից Յի-	
շատակարամը	257
Սուրեն. չ. Ս. — Մագմիսական քում	263

Յ. Գ. Պ. — Հայ Մեծատումները .	267
ԿՈՄԻՏԱՑ ՀՀԵԿՄԵՆՆ. — Տեղիկութիւն ի վե-	
րա Ամեմափրկի Սուրբ քամուց	273
ՅՈՎՈՒՓ ԾԱԿՈՆՆ. — Խմակս Տիրութերը Թրգմ.	
Հ. ԱՐԽԱՆՏԱԿԵՆ ՔԱՂԱԿԱՆԻՒՅՆՆ. .	278
Հ. Ն. ՏԻՐԱՎԻԹՈՒՅՆՆ. — Գիտակամը	282
Երես. չ. Ս. — Համբէս Համբէսից .	284

ԺԱՄԱՆԱԿԱԳՐՈՒԹԻՒՆ*

62. Գահիբէի ժողովրդական «Արշալոյ» թէրթը (թիւ 163) գեղեցիկ գրութեամբ մը հաստատակած է Ն. Ավել. Պօղոս փաշա հուռապիր կենացգրաթիւնը և կենդանագրիւր. Հնարագէտ փաշային ինքնաշարժ արօրի պատկերը: Այդ յօդուածը կը յանձնենք ընթերցասիրաց ու շաղութեան:

63. Փարիզու և Համալսարանն ուսումնական լուրջ թէրթը իր գիրջն պատկով (թիւ 41-12) կը հրատարակէ հնաւեւեան: — «Համալսարանն անախ առաջի երբ այս ամսաթերթը հրատարակելու ձեռնարկեցինք ուրիշ որ է է հնաւեւական միջոց չունենք, եթէ ոչ երկու ուսանողներու խիստ անձուկ պիտեհն է: Այնպէս որ մեր սեպահական ոյթորով յաջողշանակ թէեւ «ընդդիշեն» սակայն համարակացուած հրատարակել «Համալսարան» թիւ 12 թէրթը, ունենալով մեր մասնաւոր տառերը և գիրջ ի գիրջոյ մեր ցապարամը: Մեր յաջողաւթիւնը, որ կը կայսեանց լոկ մեր սիրելի հայ երիտասարդներուն ու ինքնազարդացուած զաղաղներու ոգտակար լԱԱՌ բաշխանքին մէջ, իր պահով երեւոյթերը կը սառանար, այն պահուն երբ սիրելի Ընկերու, ՅՈՎՀ, ՀԱԱՐԵ ծանր թուքախով մը Փարիզը կը թուղուր ու Ալմերիայի մէջ անսպասելի կերպով, կը հնառանար այս կեանքին: — Կորուսոր մեծ եր՝ եթէ ոչ այնքան նիւթեական բայց բոլորին բարոյապիշ՝ հզոր խանդով մը սկսուած այս ձեռնուրկին մէջ: Մնացած մինակ, սակայն շվարանցայ ընաւ, հակառակ ստանձնուած գործի ծանրանուոր պահանջութենքուն, զայն առաջ մզկի շղեցելով որ է իսլընդուարի, որ է է զահուալիքան առեւ: — Հիմեւով Գարդզը մէջ միակ Հայկանան Տպարամ, սպառելով բնականար ծանօթ ու անծանօթ յաջողութիւններու դաշնակար հասաստութիւնը մը դարձնելու, մաքաֆեցայ դիւրութիւնը ընծայել Փարիզի հնան հնոցին կարեւորութիւնն ստացայ կեղրանի մը մէջ, հոն ուռնացող մեր ազգային մասաւորական կեսնիքի յորձանքներուն, ու կը անձնեմ աչքի տղիւ սևնենալզվ

այն կարգ մը հրատարակութիւնները որոնք լուս անձնել ական են մեր հստակութեաննէն, թէ ծրագրը անգրէպ ճշուաթեամբ մը մտարագած եմ: — Այսպէս մէկ կողմէն նոր ձեռնարկի մը՝ օգտարար ձեռնարկի մը ինձ պատճառած ծանրութիւնը, միւս կողմէն ընկերուն յանկարծակի մահուամբ առանձին մասու և երրորդ կողմէն մը ուսուանելու շարանաւորի միացնել ինձ սուպահն կողմին ինձ ին սուպահն, ինդրել իմ սիրելի «Համալսարան» սիս ազնիւ ընթերցուներէն, որ ինձ չնորդն մէկ քանի ամսուան արձակուրդ մը խստանալզ ասար փախարէն թ. շրջանի «Համալսարան» ը դարձնել աւելի հսկ այս զարդարելով բազմակողմանի նիւթերով: — Այս ամբիւ կը խնդրենք մեր ազնիւ Բաժանորդներէն որ հաճին մեզ իմացնել բաժանորդագործութեան, այս կամ մը չը շարուանակութիւնը թ. Եղբաջնին համար»: (ՄԱՍԱԿ ԱՊԱՍԱՍԱՐԵԱՆ)

Փափարելի է որ Հայ մտաւուի ծառալման և զիտութեան զարգացման այսպիսի անձնանուէր ենանդուն գործիք մը ամէն տեսակ քաջալերութիւն չի զայցուի:

† ՄԱՀԱԳՐՈՒԹ

Ստեփան իշխանական պետական Արեւելական բարբարութեան, պահպան Բարբարա Մուրատուած զարժարական, 66 տարեկան առանկի մէկ կը հաջու Աղամենութ մազ, որու բնական պատկառուի անմարտէ զրկուած է:

Վայուման երբամայ Կարապետ Տէտիկան ու այս ամառ մէջ գրական մաս եր «Տաւրծամարտ», «Դիմում», «Ալբան» թրերու մէջ պատարակած է իսկապահ յօպատական միաժամանակ եւ բարձրացիւ ու պատճեներ եւ բարձրամասներէններ:

ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՆՈՐ ՊՐՈՊ Գ. Պրակ. Հրատարակի Ս. Դաւիթի կ. Պահպան. ապ. Մ. Սարգսեան. 1901: Գինն է 5 դր.: Մի հ նոյն ապարանէն լոյս տեսակ է Ս. Դաւթեանի հրատարակութեանց «Ապարակին»:

ԵՐԵՒԱՆ ՈՒ ՎԵՐԲԵՐ: Գրեց Ա. Խահանիան Աղբասանդապու. 1898: Գինն է 10 կու.